

можно и сто години след Коперник. И ние трябва да се отнасяме извънредно внимателно, дори подозрително, към всички предсказания за слънчеви затъмнения преди XVI–XVII в.

2. 2. ОТКРИХМЕ ИНТЕРЕСЕН ЕФЕКТ: НЕПРЕДНАМЕРЕНОТО АСТРОНОМИЧЕСКО ДАТИРАНЕ ПРЕМЕСТВА ДАТИТЕ НА „ДРЕВНИТЕ“ ЗАТЪМНЕНИЯ В СРЕДНИТЕ ВЕКОВЕ

Когато авторът на тази книга започна в началото на 70-те години да се занимава с някои въпроси на небесната механика, забеляза през 1973 г. възможната връзка на онзи известен ефект – уж прекъсването на параметър D'' [вж. 1303] с резултатите на Н. А. Морозов [544] от неговото датиране на древните затъмнения. Изследването на въпроса и новото изчисление на параметъра D'' неочаквано показаха, че получената нова крива на D'' придобива качествено нов характер, по-конкретно – ЗАГАДЪЧНИЯТ СКОК ИЗЧЕЗНА НАПЪЛНО. Оказа се, че параметърът D'' в действителност се колебае около едно и съща постоянна стойност, която съвпада със съвременната. Вж. статията на А. Т. Фоменко [1128], [883]. Накратко, ето каква е същността на този резултат.

В основата на предишното изчисление на параметър D'' са били датите на древните затъмнения, приети в Скалигеровата хронология. Всички опити на астрономите да обяснят това странно прекъсване на D'' не засягаха въпроса: правилно си са определени тези дати, смятани днес за „антични“ и ранносредновековни? С други думи, доколко точно съответстват параметрите на затъмненията, описани в летописите, на изчислените сега параметри на едно реално затъмнение, определено според Скалигеровата хронология?

В [544] беше предложена следната методика за непреднамерено астрономическо датиране. Взимат се всички характеристики на затъмнението от изследвания летопис – фазата, времето, географското място на наблюдението и т.н. После се записват наред всички дати на затъмнения с тези характеристики от разчетните астрономически таблици. Н. А. Морозов открива, че под натиска на Скалигеровата хронология астрономите са били принудени при датиране на затъмнения (и на летописи) да изследват не всички дати, получени като резултати, а само онези, които влизат във времеви интервал, предназначен предварително от Скалигеровата хронология за изследването затъмнение и свързаните с него събития.

Както се оказа, резултатът от тази работа е, че в повечето случаи астрономите просто не намират „в нужния век“ затъмнението, което точно да